

Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborně všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 10. 9. 2013

Dne 10. 9. 2013 se od 9.30 hodin uskutečnil formou videokonference konzultační den (dále jen „KD“) pro krajské úřady (dále jen „KÚ“) k přestupkové agendě v gesci odboru všeobecné správy (dále jen „OVS“) Ministerstva vnitra (dále též „MV“).

KD se za Ministerstvo vnitra zúčastnili: JUDr. Myron Zajonc, Mgr. Romana Bezděková, Mgr. Jan Strakoš, Mgr. Zuzana Šrámková a Mgr. Petra Siekliková z OVS, dále Mgr. Ivan Tobek z odboru legislativy a koordinace předpisů (dále jen „OLG“) a JUDr. Kateřina Jamborová z odboru bezpečnostní politiky (dále jen „OBP“).

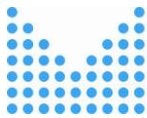
JUDr. Zajonc přivítal všechny přítomné a poté předal slovo JUDr. Kateřině Jamborové, která v úvodu KD přítomné seznámila s aktuálním děním v oblasti shromažďovacího práva.

I. Vystoupení zástupkyně OBP k aktuálnímu dění v oblasti práva shromažďovacího

Zástupkyně OBP uvedla, že od června roku 2013 bylo možné zaznamenat zvýšené množství veřejných shromáždění, které svolávali příznivci pravicově extremistických hnutí. Výrazně se ve svolávání demonstrací angažovalo zejména neregistrované uskupení „Čeští lvi“ (jedná se o okruh osob, které se oddělily od Dělnické strany sociální spravedlnosti). Účelem jejich shromáždění bylo vyjádřit protest proti policejní šikaně, proti kriminalitě a za práva slušných občanů této země. Ze sdělení zástupkyně OBP vyplynulo, že některá města shromáždění zakázala z důvodu směřování k nelegitimním výzvám dle § 10 odst. 1 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ShrZ“). K tomuto zástupkyně OBP uvedla, že v případě, že správní orgán přistoupí k zákazu shromáždění, je nutné, aby každé tvrzení uvedené v rozhodnutí mělo oporu ve spise (např. vytisknuté webové stránky, DVD s videonahrávkou apod.), a rovněž že před samotným rozhodnutím o zákazu je vhodné komunikovat se svolavatelem (svolavatelem) a navrhnout mu jinou trasu, která by nebyla problematická z hlediska místních podmínek.

Dále zástupkyně OBP seznámila účastníky KD se zajímavými rozhodnutími správních orgánů a krajských soudů, které se výše uvedené problematiky dotýkají a aktuálně jsou řešeny Nejvyšším správním soudem (dále jen „NSS“). Jde o následující případy.

1) Zákaz z důvodu střetu v místě a čase v Duchcově (rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4310/2013/VI, které bylo

potvrzeno rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 8. 2013, č. j. 40 A 3/2013 - 77) – nyní u NSS.

V tomto případě svolavatel oznámil shromáždění do půlky měsíce září. Druhý oznamovatel (Matějny/Šlégr) se tak dostal do kolize v místě a čase konání shromáždění, přičemž nedošlo k dohodě o úpravě. Úřad upozornil na kolizi a zároveň zvažoval, zda se v dané lokalitě může konat více shromáždění současně. Rozhodnutí bylo napadeno s odůvodněním, že se v případě prvního svolavatele jedná o „blokační“ shromáždění, jehož cílem je zabránit konání dalších akcí ve městě.

Namítnuta byla rovněž podjatost úřadu a následně i podjatost Krajského soudu v Ústí nad Labem (*viz usnesení NSS ze dne 7. 8. 2013, č. j. Nao 42/2013 – 43, v němž NSS rozhodl o tom, že KS v Ústí nad Labem není podjatý*).

2) Zákaz z důvodu nelegitimního směřování účelu shromáždění (§ 10 odst. 1 písm. a), b) a c) ShrZ) v Českých Budějovicích (*rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, Správního odboru, ze dne 2. 8. 2013, č. j. SO/11129/2013, které potvrdil Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 14. 8. 2013, č. j. 10 A 92/2013 - 41*).

Dále se zástupkyně OBP vyjádřila k některým otázkám oznamování shromáždění v uzavřených prostorách, kdy upozornila na výjimky z oznamovací povinnosti, které jsou uvedeny v § 4 ShrZ; dále uvedla, že shromáždění, které slouží výměně politických názorů, stanovisek, seznámení s programem politické strany, by mělo být oznámeno, přestože se koná v uzavřeném prostoru (např. v kulturním domě).

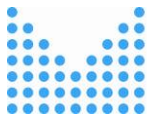
V závěru svého vystoupení zástupkyně OBP uvedla, že OBP bude pořádat ve dnech 5. – 6. 12. 2013 v Solenici konferenci k právu shromažďovacímu, a to pro koordinátory práva shromažďovacího z KÚ a úředníky, kteří se zabývají shromažďovacím právem a pro policisty. Vyzvala tedy přítomné účastníky KD, aby ti, kteří doposud neaktualizovali svoje kontaktní údaje, aby tak neprodleně učinili s tím, že jim budou během měsíce rozeslány pozvánky. Zároveň přítomné účastníky KD vyzvala k navržení možných témat k diskusi.

II. Odpovědi na došlé dotazy

1) Otázka volby zmocněnce, kterému se nedaří doručovat a související problémy

Na KD v září 2008 a v červnu 2010 byla řešena problematika volby cizince zmocněncem obviněného v trestním řízení. Byl prezentován názor MV, že k takto zvolenému zmocněnci by neměl správní orgán přihlížet, o čemž by měl obviněného vyrozumět. Současně bylo poukázáno na odlišný názor Ministerstva dopravy, dle kterého je třeba zmocněnci obviněného ustanovit opatrovníka.

1. Došlo již k nějakému posunu ve sjednocení názoru obou ministerstev?

2. Platí závěry MV o neakceptaci takového zmocnění i na případy, kdy si obviněný zvolí jako zmocněnce českého občana (s trvalým pobytem na ohlašovně v ČR) s doručovací adresou zapsanou v ISEO v zahraničí, kterému se v konkrétním řízení (nebo i na základě poznatků z úřední činnosti v jiných řízeních) nedaří doručovat na tuto doručovací adresu, neboť je na této adrese neznámý? Správní orgány mají poznatky o tom, že se zmocněnec pohybuje na území ČR – účastní se ústních jednání, nahlíží do spisu apod. K neakceptaci zvolení takového zástupce by v konkrétním případě došlo z důvodu zneužití práva a maření průběhu správního řízení.

3. Přichází v úvahu ustanovovat opatrovníka z řad osob blízkých i zmocněnci obviněného, kterému se nedaří doručovat písemnosti?

4. Může správní orgán údaje o osobách blízkých pro tyto případy získat z ISEO na základě § 58a odst. 2 zákona o přestupcích?

Odpověď:

Ad 1 - S ohledem na rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2011, č. j.: 1 As 27/2011 – 81 (prezentovaný na KD 12. 6. 2012) není třeba měnit dosavadní stanovisko MV.

Ad 2 - Jde o to, zda se skutečně jedná o zneužití práva ze strany obviněného, tak jak jej definuje NSS v rozsudku sp. zn.: 1 As 27/2011 (odstavec 31 a 32). Pokud se však takový zmocněnec účastní úkonů v rámci řízení, jak je uváděno v dotazu, nelze zřejmě hovořit o zneužití práva ve smyslu uvedeného judikátu (zmocněnec reálně vykonává procesní práva ve prospěch zmocnitele - nejednalo by se tedy o *ultima ratio*), nýbrž bude nutné doručovat zmocněnci na adresu do ciziny postupem podle § 22 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“) a případně mu ustanovit opatrovníka.

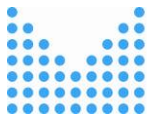
Ad 3 - Podle § 32 odst. 4 SŘ správní orgán ustanoví opatrovníkem toho, kdo má opatrovance v péči nebo jinou vhodnou osobu. Jinou vhodnou osobou se rozumí osoba, která bude schopna a u které lze důvodně předpokládat, že bude hájit práva a oprávněné zájmy opatrovance. Je-li tedy ustanovován opatrovník zmocněnci obviněného, mohou být takovou osobou osoby blízké tomuto zmocněnci.

Ad 4 - Ke zjišťování údajů z evidence obyvatel je třeba se dotázat odboru správních činností MV, obecně ale nejsou poskytovány údaje o příbuzenských vztazích.

2) Otázka právní kvalifikace neoprávněného vnikání osob do areálu koupališť

Jak posuzovat vniknutí osob do areálu koupaliště mimo provozní dobu, především v noci. PČR se obrací na správní orgány, je možné takové jednání kvalifikovat jako přestupek? Lze toto jednání podřadit pod skutkovou podstatu podle zákona o přestupcích – úmyslné narušení občanského soužití (jiné hrubé jednání) či přestupek proti majetku (neoprávněné užívání cizí věci – pokud se zde budou koupat, budou se vozit na skluzavkách, sedět na lavičkách...) nebo se jedná o občanskoprávní záležitost?

Za popsané situace se přikláníme k závěru, že jde spíše o občanskoprávní záležitost – neoprávněný zásah do vlastnického práva. Dle našeho názoru nedosahuje

popsané jednání potřebné intenzity, nedosahuje požadovaného stupně nebezpečnosti, když nejsou překročeny meze nevhodnosti / nesprávnosti. Dle provozního řádu koupaliště nejspíše nelze sankcionovat, jelikož provozní řády zpravidla porušení v nich popsaných povinností neobsahují. Dle našeho názoru je ovšem nutné každý případ posuzovat individuálně, když záleží, jakým způsobem se dotyčné osoby v areálu chovají (zda-li nepoškozují majetek, neruší noční klid či se tohoto jednání nedopouštějí přes napomenutí PČR opakovaně atd.) – zda-li skutečně nedochází i k naplnění formálního i materiálního znaku některé skutkové podstaty podle zákona o přestupcích.

Odpověď:

S ohledem na individuální posouzení každého takového jednání by se mohlo jednat v případě způsobení majetkové škody o přestupek proti majetku (§ 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích), popřípadě podle okolností o přestupek proti veřejnému pořádku v případě rušení nočního klidu (§ 47 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích), nebo neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci (§ 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích). Podle našeho názoru nelze vyloučit ani přestupek proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích. Obecně jsme toho názoru, že dané jednání nelze považovat za přestupek proti občanskému soužití, a že se jedná spíše o porušení provozních řádů, nebo jiný soukromoprávní vztah mezi majitelem či provozovatelem koupaliště a osobami, které na koupaliště vnikly.

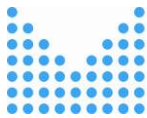
3) Otázka k přestupku křivého vysvětlení (§ 47a zákona o přestupcích)

Dle názoru MV (z KD 10. 6. 2008, bod 14) není přestupek křivého vysvětlení podle § 47a zákona o přestupcích přestupkem proti veřejnému pořádku, příslušným správním orgánem k jeho projednání je obecní úřad obce s rozšířenou působností. Z KD 11. 6. 2013, bod 13 vyplývá, že k projednání přestupku podle § 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích je příslušná (každá) obec, neboť se jedná o přestupek proti veřejnému pořádku (viz § 53 odst. 1 zákona o přestupcích + systematické řazení § 47 a násl. zákona o přestupcích), věc se navíc týká přímo zájmů obce, v níž k přestupku dojde. Tzn., pokud je zřízena KKPP (a je to v souladu s její zřizovací listinou), bude věc řešit KKPP dané obce, jinak obecní úřad dané "jedničkové" obce.

Krajský úřad Jihomoravského kraje se s ohledem na systematiku zákona o přestupcích domnívá, že pokud se v případě § 47b zákona o přestupcích jedná o přestupek proti veřejnému pořádku, mělo by se jednat o přestupek proti veřejnému pořádku i v případě § 47a (případně naopak – pokud by přestupky dle § 47a nebyly přestupky proti veřejnému pořádku, neměly by jimi být ani přestupky dle § 47b). Domníváme se tedy, že je třeba sjednotit výklad MV ve věci přestupků proti veřejnému pořádku (ve vztahu k §§ 47a a 47b zákona o přestupcích), a to i s ohledem na příslušnost správních orgánů dle § 53 zákona o přestupcích.

Odpověď:

Byť je přestupek křivého vysvětlení uveden pod hlavičkou „Přestupky proti veřejnému pořádku“, o přestupek proti veřejnému pořádku se podle našeho názoru nejedná.

Přestupek křivého vysvětlení byl do zákona o přestupcích začleněn poněkud nesystematicky zákonem č. 265/2001 Sb., který provedl rozsáhlou novelu trestního řádu a výrazně tak změnil podobu samotného trestního řízení (zastáváme tedy původní názor, vyjádřený na KD 2008). Za přestupky proti veřejnému pořádku i nadále považujeme pouze přestupky uvedené v § 47, § 47b a § 48, neboť u těchto je dle našeho názoru zřejmé, že zájmem chráněným zákonem je veřejný pořádek. S přihlédnutím k právě uvedenému tedy zastáváme i původní názor, že přestupky křivého vysvětlení podle § 47a zákona o přestupcích projednávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

4) Otázka k přestupku proti majetku (§ 50 zákona o přestupcích)

FO podnikající A (živnost. oprávnění) se dožaduje na prodejně druhé FO podnikající B zaplacení faktury za odebrané zboží (900,- Kč), poté co je podnikající FO B odmítnuta s tím, že si podnikatelka není vědoma vůči ní žádné nezaplacené faktury, vezme si FO A z prodejny zboží v hodnotě nezaplacené faktury do zástavy. Může být jednáním FO A naplněna skutková podstata přestupku proti majetku - krádeže?

Odpověď:

Podle našeho názoru by výše uvedeným jednáním mohla být naplněna skutková podstata přestupku proti majetku – krádeže, protože předpokladem vzniku zástavního práva (resp. v případě movitých věcí tzv. ruční zástavy) je, že tuto věc zástavní dlužník předá zástavnímu věřiteli, tj. vysloví souhlas s uzavřením zástavní smlouvy. Pokud by šlo o fakturu fiktivní, nelze vyloučit ani pokus o podvod. Pokud by byla užita pohrůžka násilí, je podle našeho názoru na místě trestný čin krádeže.

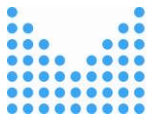
5) Jak postupovat v případě, kdy ze strany odvolacího správního orgánu bylo vydáno rozhodnutí o odvolání, které ovšem do doby prekluze skutku nestačilo nabýt právní moci (tzn. nebylo doručeno)?

Jak postupovat v případě, kdy ze strany odvolacího správního orgánu bylo vydáno rozhodnutí o odvolání, které ovšem do doby prekluze skutku nestačilo nabýt právní moci (nebylo do doby prekluze doručeno účastníku řízení)?

Je nutné, aby odvolací správní orgán vydával a doručoval účastníkovi další rozhodnutí, kterým se řízení o přestupku zastavuje nebo postačí na vydaném rozhodnutí poznamenat informaci o tom, že došlo k prekluzi skutku a rozhodnutí nelze vykonat? Jakým způsobem pak účastníka řízení o této skutečnosti informovat?

Odpověď:

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu bude třeba spolu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně zrušit v přezkumném řízení, neboť rozhodnutí odvolacího správního orgánu nabude právní moci v rozporu s § 20 zákona o přestupcích. Podle našeho názoru výše uvedenému nebrání ani věta první § 96 odst. 2 SŘ, neboť v tomto případě je třeba rozšířit výklad daného ustanovení a zohlednit § 20 zákona o přestupcích, jakožto speciálního právního předpisu, který nepřipouští, aby o přestupku bylo rozhodnuto po uplynutí 1 roku od jeho spáchání.

6) Otázka projednávání jiného správního deliktu podle § 58 zákona o obcích

Mohou KKPP, ustanovené podle § 53 odst. 3 zákona o přestupcích, projednávat jiné správní delikty podle § 58 zákona o obcích?

Odpověď:

Tento postup není možný. Základním východiskem je § 2 zákona o přestupcích, který definuje pojem přestupku, přitom se zcela negativně vymezuje vůči jiným správním deliktům (tedy na projednávání jiných správních deliktů nelze užít ustanovení zákona o přestupcích; tyto se projednávají pouze v režimu SŘ). KKPP, ustanovené podle § 53 odst. 3 zákona o přestupcích, nejsou příslušné k projednávání jiných správních deliktů; a to bez ohledu, zda se jedná o samostatnou nebo přenesenou působnost obcí. Obdobně to lze dovodit i z působnosti při projednávání jiných správních deliktů podle zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

7) Napadení psem, bloková pokuta, otázka správnosti postupu správního orgánu

Správní orgán prvního stupně uložil blokovou pokutu za spáchání přestupků podle § 46 odst. 2 a § 49 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích majitelce psa, který napadl a zranil majitelku jiného psa a také jejího psa. Majitelka druhého psa požadovala náhradu škody za zranění svého psa, přičemž náhradu škody v souvislosti se svým zraněním a následným lékařským ošetřením neuplatnila. Správní orgán prvního stupně je názoru, že pokud napadne pes psa, rozhoduje o škodě soud v občansko-právním řízení. Měla být věc řešena v řádném přestupkovém řízení, kdy by bylo rozhodnuto také o náhradě škody?

Odpověď:

Podle našeho názoru nepostupoval správní orgán prvního stupně správně, pokud uložil za spáchání výše uvedených přestupků obviněnému blokovou pokutu, když majitelka napadeného psa řádně před uložením blokové pokuty uplatnila a doložila nárok na náhradu škody, tj. doložila náklady za ošetření svého psa u veterináře. Pokud tedy byla majitelce napadeného psa způsobena škoda vyčíslitelná v penězích, což jistě náklady za ošetření u veterináře jsou, měla být věc řešena v řádném přestupkovém řízení a nikoli blokově. Pokud majitelka napadeného psa svůj nárok na náhradu škody uplatnila až poté, co bylo ve věci rozhodnuto, tj. byla uložena pokuta v blokovém řízení, musí se tato se svým nárokem na náhradu škody obrátit na soud.

Pokud se týká náhrady škody, tak v řízení o přestupku lze přiznat poškozenému majetkovou škodu, která byla způsobena přestupkem, jestliže škoda byla uplatněna, její výše byla spolehlivě zjištěna a tato nebyla dobrovolně nahrazena. Majitelce napadeného psa tak byla způsobena škoda na jejím majetku, kdy pes je z pohledu práva posuzován jako věc, byť je živým tvorem a má tak specifické postavení, a jako s věcí se s ním také nakládá. Neexistuje tedy žádný důvod, aby byla v přestupkovém řízení rozlišována majetková škoda, která vznikla poškozenému jako fyzické osobě

jejím zraněním (poplatky u lékaře, ztráta na výdělku) a majetková škoda, která vznikla poškozenému na věci v jeho vlastnictví.

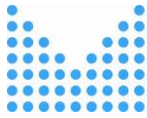
Nad rámec výše uvedeného je možné uvést, i když problematika přestupků podle zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 246/1992 Sb.“) spadá do gesce Ministerstva zemědělství, že správní orgán prvního stupně zřejmě nezohlednil při úvaze o náhradě škody vyjádření Ministerstva zemědělství ze dne 10. 12. 2010, jež reviduje starší názor Ústřední komise pro ochranu zvířat z roku 2007. Ve vyjádření Ministerstva zemědělství ze dne 10. 12. 2010 se uvádí, že zákon č. 246/1992 Sb. se otázkou náhrady škody v případě zranění nebo usmrcení zvířete nezabývá, a proto je třeba postupovat podle § 70 zákona o přestupcích. Uvedené vyjádření Ministerstva zemědělství reflektuje také vyjádření Veřejného ochránce práv (dále jen „VOP“) k otázce náhrady škody v řízení o přestupku podle zákona č. 246/1992 Sb. („Zpráva o šetření“ ve věci podnětu paní K. T. ze dne 11. 11. 2010, sp. zn. 3751/2010/VOP/IK) a také judikaturu správních soudů týkající se otázky náhrady škody.

III. Relevantní judikatura pro přestupkové řízení

- 1) **Rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2013, č. j. 9 As 101/2012 – 60** – náležitost omluvy, forma omluvy, sériové omluvy
- 2) **Rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 10/2013 – 32** – obstrukce, omluva, zneužití práva, ústní jednání v nepřítomnosti obviněného
- 3) **Rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 As 11/2013 – 33** – ověřování účelové omluvy
- 4) **Rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013 – 23** – náležitá omluva z ústního jednání; odůvodnění povinnosti nahradit náklady řízení
- 5) **Rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2013, č. j. 1 As 40/2013 – 34** – náležitost opakované omluvy z ústního jednání o přestupku, obstrukce
- 6) **Usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65** – obnova blokového řízení v případě absence souhlasu s vyřízením věci blokem, potažmo dojde-li k omylu v osobě pachatele
- 7) **Rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2013, č. j. 2 As 2/2010 – 89** – obnova bloku
- 8) **Rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 103/2011 – 87** – obnova blokového řízení
- 9) **Rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2013, č. j. 9 As 53/2013 – 24** – právní moc bloku, podpis bloku
- 10) **Rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 2 As 73/2012 – 20** – nahrávka provozu ulice pořízená soukromým kamerovým systémem jako důkaz

IV. Jiná sdělení

V závěru KD JUDr. Zajonc požádal přítomné účastníky KD o zaslání jejich vyjádření k problematice projednávání přestupků podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích do 22. 11. 2013 s tím, že uvedený problém bude zařazen na program příštího KD, který se uskuteční dne 10. 12. 2013. Tj. zda se s těmito přestupky v praxi KÚ

setkávají, zda v praxi nečiní problém určení věcně a místně příslušného správního orgánu k projednání přestupků podle věty druhé, tj. porušení povinností stanovených zvláštními právními předpisy včetně nařízení obcí a krajů - kdy např. příslušným k projednání porušení povinnosti stanovené v nařízení kraje je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jejímž obvodu ke spáchání přestupku došlo (podle názoru MV je ještě problematičtější aplikace první věty ustanovení § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, tedy porušení i jiných povinností než které jsou uvedeny v § 21 až § 45 zákona o přestupcích, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy).

JUDr. Zajonc seznámil přítomné účastníky KD se stavem jednání s OBP ohledně postupu PČR dle § 58 odst. 3 zákona o přestupcích (bylo sděleno, že věc je i nadále intenzivně diskutována); dále byli účastníci KD seznámeni také se „Závěrečným stanoviskem“ VOP vztahujícím se k výkladu a aplikaci § 14 a § 131 odst. 4 SŘ, které v anonymizovaném znění současně tvoří přílohu č. 1 k tomuto zápisu.

JUDr. Zajonc se vyjádřil rovněž k případné realizaci osobního setkání se zpracovateli přestupkové agendy z KÚ v rámci konání některého z příštích KD, kdy realizaci tohoto setkání by bylo eventuelně možné uskutečnit v průběhu příštího roku v některém ze zařízení MV, a sdělil přítomným účastníkům KD termíny příštích KD v roce 2014:

- dne 11. 3. 2014 od 9.30 hod.
- dne 10. 6. 2014 od 9.30 hod.
- dne 9. 9. 2014 od 9.30 hod.
- dne 9. 12. 2014 od 9.30 hod.

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru všeobecné správy

Příloha:

1) Závěrečné stanovisko VOP k výkladu a aplikaci § 14 a § 131 odst. 4 SŘ